

Ægteskabs indgåelse og ophør.

Ved ægteskabs indgåelse indtræder sambeskatningen af ægtefællerne efter gældende ret først fra begyndelsen af det efterfølgende skatteår. Er ægteskabet indgået i et af skatteårets første tre kvartaler, er der dog ved ligningslovens § 24, stk. 2, åbnet hustruen adgang til under visse betingelser at få skatterne for det eller de resterende kvartaler af skatteåret nedsat med hensyn til indtægter, der bortfalder i anledning af eller kort tid efter giftermålet. En tilsvarende adgang er ved § 24, stk. 3, indrømmet manden med hensyn til hustruens indtægter fra tiden før giftermålet, for så vidt sådanne indtægter skal medregnes ved hans skatteansættelser.

Under en ordning med skat af den løbende indtægt må det som foran omtalt findes naturligt, at sambeskatning finder sted i den periode, i hvilken betingelserne herfor er opfyldt. Dette princip har fundet udtryk i forslaget § 6, stk. 2, og i overensstemmelse hermed er der i forslaget § 9 givet regler for beskatningen ved indgåelse af ægteskab. I § 9, 1. pkt., bestemmes det, at hustruen for det indkomstår, i hvilket ægteskab indgås, selvstændig beskattes af sine indtægter indtil ægteskabets indgåelse, medens manden beskattes af sine egne indtægter i hele året og af hustruens sideindtægter i tiden efter ægteskabets indgåelse. Hustruen ansættes særskilt til skat af indkomst af den i § 4, stk. 2, omhandlede art, som hun oppebærer i tiden efter ægteskabets indgåelse.

På linje hermed følger det af bestemmelserne i forslaget § 36, stk. 1 og 2, at der ved beregningen af almindelig indkomstskat for tiden indtil ægteskabets indgåelse indrømmes hustruen personfradrag for det antal kalendermåneder, ved hvis begyndelse hun er selvstændigt skattepligtig, medens der for tiden efter ægteskabets indgåelse indrømmes manden personfradrag også for hustruen for det antal kalendermåneder, ved hvis begyndelse ægtefællerne sambeskattes. Har hustruen indkomst som omhandlet i § 4, stk. 2, indrømmes hendes personfradrag dog fortrinsvis i denne indkomst.

Når hustruen har haft indtægter i det år, i hvilket ægteskab indgås, skal der som anført foretages en opdeling af disse indtægter på tiden før og efter ægteskabets indgåelse. Det vil i mange tilfælde, navnlig hvor det drejer sig om lønindtægter, ikke være vanskeligt at foretage denne opdeling. Men er der f. eks. tale om indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, vil opdelingen kunne være forbundet med praktiske vanskeligheder. Det vil i disse tilfælde ikke være rimeligt at kræve, at der skal foretages en selvstændig regnskabsmæssig op-

gørelse af indtægten for tiden før ægteskabets indgåelse, idet der i så fald sædvanligvis måtte udarbejdes en skattemæssig statusopgørelse ved afslutningen af det nævnte tidsrum, hvilket ikke vil være en praktisk foranstaltning. Som hovedregel må det for opdelingen af indtægterne være fyldestgørende, at der udarbejdes sædvanlig regnskabsmæssig opgørelse af den selvstændige erhvervsindtægt for hele året, og at den således opgjorte indtægt derefter fordeles forholdsmæssigt på tiden før og efter ægteskabets indgåelse. Har hustruen udover den selvstændige erhvervsindtægt haft indtægter, der klart kan henføres til tiden enten før eller efter ægteskabets indgåelse, således f. eks. lønindtægter eller indkomstskattepligtige gaver, bør sådanne indtægter holdes uden for den forholdsmæssige fordeling og i deres helhed tillægges den beregnede indtægt for det pågældende tidsrum.

Såfremt den kvinde, der gifter sig, ejer skattepligtig formue, vil hun ved ægteskabets indgåelse have betalt foreløbig formueskat for den forløbne del af det pågældende indkomstår. Det kunne derfor være nærliggende at antage, at der på tilsvarende måde som for indkomsts kattens vedkommende burde foretages en endelig afregning også af hendes formueskattetilsvaret for det nævnte tidsrum. Det vil imidlertid ikke være praktisk at foretage en opgørelse af hustruens skattepligtige formue på tidspunktet for ægteskabets indgåelse, og da det endvidere vil være vanskeligt at foretage en udskillelse af hustruens formueskattetilsvaret for tiden før ægteskabets indgåelse på grundlag af formueforholdene ved årets udgang, er det i § 9, 3. pkt., foreslået, at manden — ligesom i andre tilfælde af formueerhvervelser i årets løb — svarer formueskat for hele indkomståret af ægtefællernes samlede formue ved indkomstårets udløb, jfr. herved også § 6, stk. 2 in fine. Hustruens selvstændige formueskattepligt bortfalder således fra indkomstårets begyndelse at regne, og i overensstemmelse hermed bestemmes det i forslaget § 60, stk. 2, at de erlagte foreløbige formueskattebeløb godtgøres hustruen i forbindelse med afregningen af hendes indkomsts kattetilsvaret.

I tilfælde af separation, skilsmisse eller faktisk ophævelse af samlivet mellem ægtefæller fortsætter sambeskatningen af ægtefællerne efter gældende ret og praksis indtil udløbet af det skatteår, i hvilket de nævnte begivenheder er indtruffet. For det efterfølgende skatteår ansættes ægtefællerne hver for sig, og efter statskattelovens § 7, stk. 7, beskattes manden ved denne ansættelse af „den fulde fællesindkomst“, medens hustruen alene beskattes af „hendes mulige særindtægt“. Bestemmelsen er i